

WOŁONTARIAT W NASZEJ SZKOLE

Numer 4— październik /listopad 2017 r.

Wolontariusze aktywnie włączyli się w przygotowanie spotkania z okazji Światowego Dnia Osób Niepełnosprawnych oraz Międzynarodowego Dnia Wolontariusza. Przygotowano stroiki dla sponsorów oraz maskotki dla dzieci niepełnosprawnych.

NAJBLIŻSZE AKCJE!!!

1. Już od połowy listopada można przynosić do świetlicy szkolnej maskotki dla dzieci na imprezę integracyjną z okazji dnia Osób Niepełnosprawnych.

2. Przypominamy, że przez cały rok szkolny zbieramy zakrętki i makulaturę i przekazujemy je wychowawcom klas.

3. Zachęcamy również do poszukiwania w naszym otoczeniu osób potrzebujących pomocy i zgłaszania takich sytuacji opiekunom kół wolontariatu.

4. Wszystkich wolontariuszy, którzy chcą ratować pamiątki z przeszłości przed zapomnieniem, prosimy o opisywanie ich i przekazywanie opiekunom gazetki. Zachęcamy do przeprowadzania wywiadów nt. przeszłości Domaradza oraz nt. Patrona naszej szkoły.

DLA NIEPODLEGŁEJ

Każdy wolontariusz to patriota. Służąc pomocą ludziom, służymy też naszej ojczyźnie—Polsce. Pamiętaliśmy o powstańcach warszawskich biorąc udział w akcji „Wyślij kartkę do powstańca”. Teraz chcemy pamiętać o tym, że nasza niepodległość trwa już 100 lat. Będziemy godnie się przygotowywać do tej ważnej rocznicy.

Od kilku lat przy okazji inauguracji roku szkolnego MEN proponuje kolejne hasła, by zwrócić w ten sposób uwagę na ważne idee i wydarzenia. Rok 2016/2017 był Rokiem Wolontariatu.

W związku z przypadającą na przyszły rok setną rocznicą odzyskania przez Polskę niepodległości Ministerstwo Edukacji Narodowej ogłosiło rok szkolny 2017/2018 „Rokiem dla Niepodległej”.

11 listopada
NARODOWE
ŚWIĘTO
NIEPODLEGŁOŚCI

*[...]Patriotyzm!-To codzienna i mozolna praca,
Perłona kroplami z czoła płynącymi,
To co naród i państwo wzbogaca
I daje im byt wynikami swymi.
Patriotyzm! To miłość codzienna w rodzinie,
W której wznoszą się młode pokolenia,
To czas nauki, co wśród trudów,
Umysły i serca na lepsze odmienia.
Patriotyzm!-To zgoda wśród ludzi,
To wspólna praca, dla wspólnego celu,
To myśl, co serca i umysły budzi.
Pamiętaj o tym, ...przyjacielu!*

(S.Komoniewski)

**Logo obchodów 100-lecia odzyskania
niepodległości autorstwa... samego
Marszałka Piłsudskiego**

Powołanie Komitetu Narodowych Obchodów Setnej Roczniczy Odzyskania Niepodległości RP, z udziałem m. in. prezydenta, marszałków Sejmu i Senatu oraz premiera, zakłada ustawa o obchodach 100-lecia niepodległości Polski, przygotowana przez prezydenta Andrzeja Dudę. Według ustawy w przygotowaniu Narodowych Obchodów powinny brać udział partie polityczne i inne ugrupowania.

Celem Komitetu jest realizowanie w latach 2017-21 zadań dotyczących upamiętnienia i uczczenia wydarzeń oraz osób związanych z odzyskaniem i utrwaleniem niepodległości przez Polskę.

Program "**Niepodległa**" podzielony został na trzy priorytety - ogólnopolski, regionalny i lokalny oraz międzynarodowy.

Prezydent Polski Andrzej Duda powiedział, że ogromnie ważne jest, aby istota obchodów stulecia odzyskania niepodległości przez Rzeczpospolitą, "miała charakter lokalny". Żeby w każdym najmniejszym zakątku Rzeczypospolitej rozmawiano o stuleciu odzyskania niepodległości, mówiono o Polsce - nie tylko z punktu widzenia historii, nie tylko z punktu widzenia tych minionych stu czy więcej lat, jeżeli będziemy patrzyli na to, choćby dla czego doszło do utraty niepodległości i dla czego nie mieliśmy jej przez 123 lata. Prezydent podkreślił, że chciałby, aby w lokalnych społecznościach byli wspomniani ci, którzy są "bohaterami niepodległości".

Krystian Janusz, kl. VII

Tradycje kulinarne czyli Gotuj z Babunią

Oto książka kucharska przygotowana przez grupę najmłodszych wolontariuszy. Zawarte w niej przepisy pochodzą z tzw. „babcinych zeszytów”. Tworzenie jej było dla nas nie tylko wspaniałą zabawą, ale również nauką. Poznaliśmy smaki dzieciństwa najbliższych nam osób, ciekawe nazwy zup czy deserów oraz pisownię, którą zostawiliśmy w oryginalne. Książka powstawała przez wiele miesięcy. Podzieliliśmy ją na trzy części: zupy, drugie dania i desery. Długo i starannie wybieraliśmy, naszym zdaniem, najciekawsze przepisy, które udostępniły nam nasze babcie.

Projektowaliśmy wygląd książki i jej kształt. Wszyscy pracowaliśmy z dużym zaangażowaniem. Jesteśmy bardzo dumni z naszego dzieła.

Zapraszamy do wypróbowania niekiedy zapomnianych już receptur.

Życzymy smacznego!

Barbara Bocek

WOLONTARIUSZE z klasy III i IV wraz z opiekunem BARBARĄ BOCEK ze Szkoły Podstawowej nr 1 im ks. Prałata A. Kołodzieja w Domaradzu.

Naszą książkę tworzyliśmy z pomocą dziadków i babć, którzy chętnie opowiadali nam o przysmakach z ich dzieciństwa. Dużo dowiedzieliśmy się na temat walorów zdrowotnych dawnej kuchni, co należy jeść, aby być zdrowym i nie chorować. Niektórych słów nie rozumieliśmy i musieliśmy prosić o wyjaśnienie. Podobało się nam też to, że wszystkie stare zeszyty mają pożątkłe kartki i widać, że były wiele razy używane.

Wiktoria Gosztyła, Wiktoria Olszewska, Rafał Bryś, Kacper Gargas, Emilia Gałuszka, Julia Kozubek, Gabriela Janusz, Oliwia Mandela, Fabian Piątek, Alan Czopik

To my przy pracy.

Często mieliśmy wątpliwości, które przepisy wybrać, bo było ich bardzo dużo. Dlatego czasami spieraliśmy się o to. Dużą radość sprawiło nam wykonanie kolorowych ilustracji do poszczególnych działów książki, bo wszyscy uwielbiamy malować i wycinać. Najwięcej ilustracji wykonała Gabrysia Janusz.

Przykładowe przepisy z naszej książki

KANTYCZKA

Kantyczka

- 1 margaryna
- 5 jaj, 1 szklanka cukru
- 1/2 szklanki mąki
- 2 łyżeczki proszku do pieczenia
- 2 paczki herbatalek lub brzošky
- 1/2 szklanki sadzonego maku
- 1 łyżka kakao, marmolada lub powidło

Margarynę utrzeć z cukrem dodając po 1 żółtku ubijając pianę. dodać mąkę, wymieszać, podzielić na 3 części.

do opad na białe ciasto, herbatale, trochę powidła, następnie ciasto z makiem i herbatale posmarować marmoladą.

na mende ciasto kakao.

po upieczeniu polać polewą.

Zupa krem z warzyw z pomidorami

Zupa - krem z warzyw z pomidorami

- 2 marchewki
- 2 małe pietruszki,
- 1 por
- szklanka sera,
- 2-3 ziemniaki,
- cebula
- szklanka karmelitu słodkiego
- ok. 1,5 l wody
- 1 szklanka miodu z pomidorami,
- łyżka soli z koncentratem,
- 1/2 szklanki smietany,
- 1 łyżeczka mąki,
- szczypta koper lub natka pietruszki,
- oil

Umyte warzywa i ziemniaki utrzeć do kawałków wody, gotować. dodać ser, smietanę, koncentrat lub pastę pomidorową. Dodać trochę pomidorów / ketchupu i soli. Dodać miodu, smietany i ziemniaki z mąką, zagotować. Dodać przyprawy do smaku soli, szczyptę koperu.

GÓRA GROSZA

Organizatorem osiemnastej edycji akcji jest Towarzystwo Nasz Dom, z siedzibą w Warszawie. Nasz Dom podejmuje decyzje o wydatkowaniu środków finansowych zebranych w ramach akcji **Góra Grosza**, zgodnie z celami akcji i celami statutowymi Towarzystwa. Celem akcji jest zebranie funduszy na pomoc dzieciom, które doznały rozłąki z rodzinami lub tym, które są zagrożone, a w szczególności:

- a) pomoc dla rodzinnej pieczy zastępczej;
- b) pomoc dla instytucjonalnej pieczy zastępczej;
- c) usamodzielnianej młodzieży z pieczy zastępczej;
- d) programy dla rodzin zastępczych i adopcyjnych;
- e) programy dla dzieci jak i dla osób z ich otoczenia;
- f) lokalne programy w zakresie pomocy dziecku i rodzinie.

Akcja przeprowadzana jest poprzez zbiórkę monet (od 1 gr. do 5 zł) w szkołach i przedszkolach w całej Polsce od 27 listopada 2017 r. do 2 stycznia 2018 r. 2. Możliwa jest zbiórka większych nominałów, jednakże dla organizatorów akcji podstawowym celem jest uświadomienie dzieciom i młodzieży, że najdrobniejsze monety zebrane w tak dużej ilości mogą stworzyć fundusz, dzięki któremu udzielona zostanie pomoc bardzo wielu ich koleżankom i kolegom, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji życiowej.

Samorząd Szkolny we współpracy z nauczycielem – Opiekunem Samorządu oraz z Dyrekcją Szkoły tworzy Komisję „Góry Grosza”, w skład której wchodzi nauczyciel i nie więcej niż pięciu uczniów. Zbiórka przeprowadzana jest dwoma wybranymi metodami: poprzez zbiórkę w poszczególnych klasach lub zbiórkę ogólnoszkolną, przy czym na odcinkach nadania/wpłaty wpisujemy liczbę uczniów w całej szkole.

Akcja Góra Grosza ma również charakter konkursu. Przygotowano łącznie 29 nagród, dla szkół, które uzbierają najwięcej pieniędzy w kraju. Każda nagrodzona szkoła sama wybiera cel wydatkowania nagrody, pod warunkiem, że służy on społeczności szkolnej.

NASZ DOM przeznacza zebrane fundusze na: a) cele wymienione w par. II b) fundusz nagród dla szkół o wartości 50 000,00 zł. c) organizację akcji (koszty druków, wysyłki pakietów, ochrony, transportu, przeliczenia monet, finału akcji, wysyłki nagród, promocji oraz inne koszty administracyjne – o ile środki te nie są zabezpieczone przez sponsorów) – proporcjonalnie do czasu trwania akcji.

Nasz szkoła, jak co roku, bardzo aktywnie włączyła się do akcji „Góra Grosza”. Uczniowie Gimnazjum niemal codziennie przez ostatnie 3 tygodnie maszerowali z puszką po wszystkich klasach szkoły podstawowej i gimnazjum. Ofiarność dzieci i młodzieży jest imponująca. Wzruszające jest to, że uczniowie bardzo często spontanicznie włączają się do akcji oddając do puszek drobne pieniądze, które mieli przy sobie na zakup słodyczy czy innych drobiazów.

Puszka z „Górą Grosza” wzbudza niemałe zainteresowanie wśród najmłodszych uczniów naszej szkoły. Większość z nich aktywnie włącza się w zbiórkę. W ten sposób małe dzieci uczą się ofiarności i solidarności z ludźmi potrzebującymi pomocy.

Karolina Hunia

Karolina i Kinga to wolontariuszki z Gimnazjum, które prawie wszystkie swoje przerwy poświęcają na organizowanie akcji wolontarystycznych.

Międzynarodowy Dzień Wolontariusza

Po raz pierwszy w naszej szkole będziemy uroczystie obchodzić Dzień Wolontariusza, który przypada na 5 grudnia. Jest on obchodzony od 1986 roku z inicjatywy ONZ. Początkowo słowo wolontariusz oznaczało osobę, która poświęca się służbie wojskowej. W XVIII i XIX wieku zaczęły zaś pojawiać się pierwsze organizacje charytatywne (wiele z nich z inicjatywy Kościoła) skupione nie tylko na pomocy w miejscach działań wojennych, ale również w wymiarze lokalnym. Oczywiście nie oznacza to, że ludzie wcześniej sobie nie pomagali. Jednak dopiero w XX wieku wolontariat nabrał bardziej złożonego i zjednoczonego wymiaru. Dziś miliony ludzi dobrej woli czynnie uczestniczą w działaniach humanitarnych, pokojowych i charytatywnych, prowadzonych m.in. przez Czerwony Krzyż, Korpus Pokoju czy UNICEF.

W Polsce wolontariat jest mniej powszechny niż na Zachodzie. Sytuacja ulega jednak wyraźnej poprawie od lat 90., kiedy zaczęły powstawać liczne organizacje pozarządowe. Dziś na terenie kraju istnieje sieć Centrów Wolontariatu, które pośredniczą między osobami szukającymi pomocy i gotowymi ją ofiarować. Szacuje się, że obecnie ok. 10% Polaków jest lub bywa wolontariuszami.

W naszej szkole jest już ponad 60 wolontariuszy, co stanowi ponad 20 % społeczności szkolnej. Ciągłe zachęcamy do przyłączenia się do nas.

W tym roku będziemy razem obchodzić Światowy Dzień Osób Niepełnosprawnych oraz Międzynarodowy Dzień Wolontariusza.

ZAPROSZENIE

Wolontariat należy niewątpliwie do najszywniejszych przejawów solidarności we współczesnym świecie

Ks. Jan Chrapek

Jan Paweł II w swoim przemówieniu do przedstawicieli wolontariatu międzynarodowego w styczniu 1981 roku powiedział: „Jakże można nie zachwycać się tym, że we wspólnotach chrześcijańskich [...] rozwijają się [...] grupy wolontariuszy, które pragną służyć braciom.”

*Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom Specjalnej
Troski
oraz*

*Dyrekcja i Grono Pedagogiczne Szkoły Podstawowej nr 1 im. Księdza Prałata Antoniego
Kołodzieja w Domaradzu*

serdecznie zapraszają

.....
na spotkanie integracyjne z okazji
*Światowego Dnia Osób Niepełnosprawnych
oraz Międzynarodowego Dnia Wolontariusza*, które odbędzie się w dniu 5 grudnia 2017 r. (wtorek) w Szkole Podstawowej nr 1 w Domaradzu o godz. 14.00.

NASZ WOLONTARIAT

Wolontariat szkolny w Domaradzu ma na celu pomaganie innym ludziom. Pracujemy w pięciu grupach. Każda z grup wyznaczyła sobie własne zadania do realizacji. Niektóre z zadań realizujemy wspólnie. Została zorganizowana m. in. zbiórka makulatury, z której dochody zostały przeznaczone na budowę studni w Afryce. Organizowana również była zbiórka pluszaków, które będą przeznaczone dla niepełnosprawnych dzieci oraz innych dzieci uczestniczących w spotkaniu integracyjnym. Własnoręcznie przygotowujemy upominki dla sponsorów, którzy pomogli zorganizować spotkanie ze Świętym Mikołajem.

Zbiórka maskotek dla dzieci na imprezę integracyjną była bardzo owocna. Po wypraniu pluszaczki trzeba było jeszcze troszkę „wyczesać” aby uzyskały pierwotną miękkość i delikatność.

A to nasze arcydzieła w końcowej postaci, które wręczymy sponsorom i gościom spotkania integracyjnego

Zbiórka maskotek

Do wolontariatu może dołączyć każdy, jest tylko jeden warunek: **Chęci**.

Wolontariusze to osoby, których celem działania jest bezinteresowne pomaganie innym, Można jednak powiedzieć, że otrzymują nagrodę w postaci satysfakcji, poczucia spełnienia oraz podwyższenia samooceny.

W planach mamy jeszcze bardzo wiele akcji, dzięki którym życie innych może zmienić się na lepsze. Wolontariat szkolny jest również wspaniałą okazją, aby spotkać się ze znajomymi i wspólnie, podczas pracy, wymienić się przemyśleniami.

Zachęcam wszystkich do dołączania do wolontariatu, uwierzcie mi, warto.

Miłosz Wojewoda, kl. VII

Przygotowaliśmy dekoracje na Spotkanie integracyjne. Poświęciliśmy na to wiele godzin pracy ale jesteśmy zadowoleni z efektów tej pracy. Okazało się, że jesteśmy bardzo utalentowani i mamy mnóstwo pomysłów.

Własnoręcznie wykonaliśmy wszystkie hasła, gwiazdki i gazetki.

Długo malowaliśmy szyszki, z których wykonaliśmy piękne stroiki dla sponsorów.

Pomagaliśmy też młodszym uczniom wykonać elementy dekoracyjne na choinki klasowe. Największym powodzeniem cieszyły się białe gwiazdki wykonane z rolek po papierze toaletowym.

Dzień przed spotkaniem integracyjnym pomagaliśmy przygotować sale, stoliki i krzeselka, dekorowaliśmy stoły, układaliśmy naczynia i serwetki. Potem podzieliliśmy się zadaniami tak, aby żadne zaproszone dziecko nie czuło się zaniedbane. Wymyślaliśmy też zabawy i różne konkursy. Wszystkie maskotki zebrane przez wolontariuszy otrzymały numerki, które były losowane podczas spotkania.

Samopomoc koleżeńska

Zdawałoby się, że wolontariat polega głównie na pomocy starszym bądź potrzebującym. Jednak my przekonaliśmy się, że wolontariusz może działać również w najbliższym otoczeniu i środowisku szkolnym. Nie zawsze uczeń ze słabszymi wynikami w nauce jest w stanie samodzielnie przezwyciężyć problem. W takiej sytuacji rolę wolontariusza jest okazać wsparcie takiej osobie. Zawsze łatwiej jest wybrnąć z kłopotów kiedy nie jesteśmy sami. W naszej klasie zauważyliśmy takiego ucznia i postanowiliśmy zainteresować się nim. Szybko okazało się, że jego problem w nauce systematycznie narasta. Było ciężko, ale warto pamiętać o tym, żeby zbyt szybko się nie poddawać. Nasz kolega początkowo chciał odrzucić naszą inicjatywę, ale prawdziwy wolontariusz nie poddaje się tak łatwo. Teraz widzimy, jakie znaczenie dla tego ucznia miała nasza pomoc. Choć była niewielka, to udowodniłyśmy koledze, że każdy problem ma jakieś rozwiązanie.

Aleksandra Bober, Aleksandra Janusz, Natalia Telesz

Ksiądz Kołodziej — ocalić od zapomnienia - z pamiętnika Pani Marii Rybowej, część I

13 grudnia obchodzić będziemy rocznicę śmierci naszego Patrona. Jak co roku nasza szkoła przygotowuje się do tego wydarzenia bardzo starannie. W klasach pojawiają się gazetki, wychowawcy prowadzą lekcje o naszym Patronie a starsi mieszkańcy Domaradza ze wzruszeniem wspominają nietypową jak na dzisiejsze czasy, postać księdza, który chciał być sługą wszystkich. Wspominają, że oczarował ich od razu, już przy pierwszym spotkaniu. Jedną z mieszkanki Domaradza, Pani Maria Ryba, tak wspomina to spotkanie:

„... Był rok 1978. Czerwiec. Na kilka dni przed odpustem parafialnym ku czci Matki Boskiej Nieustającej Pomocy cały Domaradz okrył się żałobą. Odszedł nagle do Boga ks. Zdzisław Pelczar, który po śmierci ks. Kanonika Michała Tulei przez dwadzieścia lat sprawował w Domaradzu godność proboszcza. Na miejsce ks. Zdzisława Pelczara przybył nowy kapłan. Był to ks. Antoni Kołodziej. Przyjechał z parafii Cisna—Wetlina w Bieszczadach.

Nowy ks. Proboszcz już od samego początku swojej pracy w parafii Domaradz, oprócz posługi kapłańskiej pełnionej w kościele, z modlitwą i mszą świętą zaczął wychodzić w teren. Nie było to łatwe, bo ówczesna władza komunistyczna niechętnie, a nawet wrogo patrzyła na takie poczynania. Ale ks. Proboszcz swoją niezłomną postawą i wielką odwagą pociągał za sobą coraz więcej ludzi. Często więc odprawiał msze święte w plenerze, a nawet marzył o zbudowaniu w terenie stacji Drogi Krzyżowej, stworzeniu domaradzkiej Kalwarii.

Ja, jako parafianka, zawsze uczestniczyłam w tych nabożeństwach, bo z natury mam zamiłowanie do przyrody i od najmłodszych lat wędruję pieszo lasami, polami i ugorami po domaradzkich wzgórzach, a nieraz nawet dalej, aż do Bliznego, gdzie w lesie stoi kaplica pod wezwaniem Świętego Michała Archanioła zwana potocznie „Michałkiem”.

Nabożeństwa odprawiane w leśnej scenerii były dla mnie czymś pięknym i wzniosłym, dlatego pisząc te wspomnienia pragnę chociaż częściowo **ocalić od zapomnienia** chwile i zdarzenia, które odeszły już do historii.

—————

Idąc więc śladami księdza Kołodzieja podążamy na górę Hyb.

14 września 1980 r.

Dzisiaj na Hybie, gdzie znajduje się stary, drewniany krzyż, ksiądz Kołodziej odprawił Mszę Świętą. Jest to dzień obchodzony co roku w kościele katolickim jako dzień „Podwyższenia Krzyża Świętego”.

Pierwszy drewniany krzyż postawili parafianie na tej górze jeszcze w latach trzydziestych przed drugą wojną światową, a został poświęcony przez ks. Proboszcza Michała Tuleję. Na krzyżu był duży wizerunek Chrystusa wyrzeźbiony z drewna.

Po latach wichury powaliły krzyż, jednak ludzie postawili nowy, też drewniany w tym samym miejscu. Ale i ten drugi też ma już wiele lat, jest bez wizerunku, nieco pochylony, mimo to, stoi do dziś.

Chociaż pogoda była chmurna i wiał chłodny wiatr, zgromadziło się wielu ludzi. Po zakończeniu nabożeństwa ks. Proboszcz Kołodziej powiedział:

„Ogłaszam to miejsce, jako miejsce święte”.

13 grudnia 1981 r.

Dzisiaj od rana słyhać w radiu jakąś ponurą muzykę. Nie wiemy, co się stało, ale mamy złe przecucia. Wreszcie na ekranie telewizora pojawia się generał Wojciech Jaruzelski i oznajmia, że w Polsce wprowadzono stan wyjątkowy, czyli tzw. „stan wojenny”. W dniach dowiadujemy się z radia „Wolna Europa”, że na Śląsku górnicy protestują przeciw reżimowi komunistycznemu i domagają się swoich praw. W kopalni „Wujek” padają strzały i dziewięciu górników ginie od kul. W kraju panuje ponury nastrój. Przy ołtarzu wisi czarna szarfa a ks. Proboszcz modli się za Ojczyznę oraz poległych górników. Na krótko przed Bożym Narodzeniem ks. Antoni nadzoruje w kościele szopki i wtedy przyjeżdżają jacyś mężczyźni ze służb porządkowych, żeby zabrać go na przesłuchanie. Wchodzą do kościoła w czapkach i kiedy ks. Kołodziej zwraca im uwagę, żeby chociaż raczyli zdjąć czapki w miejscu świętym, jeden z nich mówi: „to miejsce nie jest dla mnie święte”.

W następnym dniu ks. Kołodziej znów odprawia nabożeństwo za Ojczyznę i zwraca się do nas zgromadzonych w kościele: „Przyrzeknijcie, że zawsze będziecie stać przy Bogu, bronić wiary i kościoła”.

Razem z ks. Antonim powtarzamy trzykrotnie słowa: „Kochamy Cię Boże Wszechmogący i przepraszamy za zniewagi.”

Z przyjemnością czytamy o naszych dokonaniach w naszej szkolnej wolontariackiej gazetce. Cieszymy się, że nasi opiekunowie popierają nasze pomysły i pomagają nam je realizować.

Numer przygotowali: Karolina Hunia, Miłosz Wojewoda, Kinga Łobodzińska, Kinga Kozioł, Krystian Janusz, Judyta Bator, Natalia Król, Julia Czopik, Rafał Bryś, Roksana Rogoz, Jakub Kozubek, Wiktoria Gosztyła, Wiktoria Olszewska, Kacper Gargas, Emilia Gałuszka, Julia Kozubek, Gabriela Janusz, Oliwia Mandela, Fabian Piątek, Alan Czopik.

Opiekunami gazetki są: *mgr Anna Pietrzak, mgr inż. Janusz Sęp*

